

I

Rabbi Kasheritz 5776 כ

והיה כי ישאלך בוגר שוחר לאומר מה אתה. אבל הגנה אמר שפוקן והמודר בןך חם. והקשה מחרידא בסופו וכח פה מואן שהה דבריך חם, שאמ' הווא אמר דוך ליג' מה זאות כוח בון הרשות, ווירין שלטונו מה שוכבתו אש צעה כי להשבה לו בחוק ד' הריביאן ד' מסדרים, מאחר שזונה כי להשבה לו כהונון וראי אל ההונן, כל תירץ זה ידען בחוגן וכל רדאיך יאמרו מה זאות כי מלוא דפסיקא הווא שכל כי שאמרו מה זאות דוח'ו, ואם לפניו יתפרק גל' רעדתו למינו כי גל' ובמה אווע' מה בלב השואל, נס' הרוחה עריה מינוח עתידות כהה:

והקרוב אליו לופר מון, שקשה לביגל הגדנה למלה היכיר בשני ביטוי לשון שוחר, אחד בפוקן וזה, שני בפרשנות ואחתהן ובידי: ס' כי ישאלך בגין שוחר לאמר, ובידי ביטוי לא' הווא דחק' הפההו...

ושיבין זה מסודה לנו הורתה, שאם ישאלך מהר מה אדא ללחמית ית' התניתה בוים התניתה איט' שאל' כלום, א' הדאי בחומ' לבבד' בונקין כדי הווא שואל מה אדא, שאל' היה פלעין וו קורא תנור על בצעות ד' א' היה אומר דבורי' ביטוי התניתה כדי לבל' התניתה, מטהור ששתק ביטוי התניתה ושואל' ליט' המוחה ודאי' תם וויש' הווא ושואל בחוגן, על כן חשב' כל בחוגן כי בחוק ד' הריביאן ד' המכרים וויהרג' ד' כל' נבר'נו, או אם ההן רואיה את אבוי' שנותן פרידן דמי בכוון ואינו שואל לו ביטוי בום התניתה, שלא משודחו מן דר'וינו לאבע'ת הא' הצעודה השואל לו ביטוי התניתה נס' הווא ד' השובב, ולפ' שואל' בקצתה מה זאה' ואן' בו רוח' לפוט' כל' העיגנים, מהו שפט' שואר' תם ואינו חיך' דילך' בפוש'ה העיגן, אבל אם היה שואל לשון זה בום התניתה ביל' להויה שאין:

ובן פוקן כי ישאלך בגין שוחר האמור בפרשנות ואחתהן הנדרש על שאלות בן החכם נקס נס' גם כן שיש מהר למחרה ייט' העבודה, כי החכם בתיריא לשלאל' ביטוי עשרה' המזוזה נס' משודחו שופג לווט' הווא מליעיג על המזוזה בשעת שעיטה' כדי להשבית העם מללאכה עבדות השיטין, כי בלאו היב' ריב'ם בקיטיס מה בן דרב' הרשות לבר' החכם ולא' ביטוי' ייכט' להבן מהך' דיקוז'ין הלשון לחול' ביטוי' ביגנעם ואיל' יהשוד'ה' כטעליג, ולפ' לאיד' חסדר' הווא שואל' נס' בין' ביטוי' מה' לנטשי, אבל הרשות לכל' עיר' כוונתו כד' לשכנית' התם טבלאת' בדרכ' השם יתברך, על כן הווא אומר רברוי' בשתה' עשרה' המזוזה ומילוי' עליהם לאלא' מה' עסוקים' וויקט' כטוטוב' חעטוק' כדברים בטוליס' הילו, על כן לא' חביב' לשלט' שחו' ברכ'רין, וויל' גן אמרה' ההור' הבור' בגין' בום' הווא, נס' שהווא אומר רברוי' ביטוי' בטוליס' הילו, על כן תנד' לו נס' אהה' דברך' תינ' וויד', כי כבוד אמרנו שפוקן וה' יש' גונדה לשוני' נס' אם' הושע' פשיטא שערין אהה' להשב' לו וויקט' וויד', פון' היה' חכם' בעיינ'ו לוטוב' וויהר' אונן' עגנון' בגין' על' נס' דה' אהה' אותו' בקש' לאמר' לך' וויאוב' וויהר' אונן' לחשובה, על' נס' עגנון' בסיל' באלו'תו תינ' וויאוב' וויהר' אונן' לחשובה, על' נס' עגנון' מה' אהבי' לו ד' ז' ז' למח' והלא' יותר' בוכן' שבד' לו' וויכן' בשעה' שיש' מצה' וויאו' מונחים' לפיך' כו' להמשין' לבו' לשבותה'...

ד' ייר', נט'

והיה בירישאלן' בגין' מחר' לאבד' מה' זאת' ואפרות אל'יו בתק' נ' הדיאנו יהוה במעצרים מבית עברים': וויה' ביריה' קשחה פרעה' לשלה'נו וויה' רג' יהוה כל' בוכול בארע' מצרים מבכ'ר' אָרֶם ווירכ'ר' ביהקה עלי'ן א'ני' זבח' לה'ה כל' פטר' לר'ת' ה'ק'ר'ים ובל' ב'ק'ר' ב'ן א'פ'ה: והיה לאוט' עלי'ד'קה ולטוטפת' בין' עינ' ב'י בתק' נ' הדיאנו יהוה מבאים:

אנו י-ג-ט.

והגדת' לבנ' ביטוי' הוה' לאמר' בעבור' זה עשה' יהוה ל' בצעתי' מבאים': והיה ל'ן לאות' על' ז'ר'ן וול'ר'ן בין' עינ' למפען' פורה' תורת' יהוה' ב'ק'ין ב'ג' ז'ק'ה הזאנ' יהוה' מבאים':

אנו י-ג-ג.

ברוך' תפוק'ם ברוך' הווא ברוך' ש'ט'ן
חויה' לעמו' ש'ט'אל' ברוך' הווא ב'ג'נ'ד
ארכ'עה' ביטוי' דבורה' תורת' א'חד
חכם' ואחד' ר'ש' ואחד' פ'ס' ואחד'
שאינו' יודע' לשאל' :

חכם' מה' הווא אומר' מה' הקד'ת
ו'ה'ח'ק'ים ו'ה'מ'ש'ט'ים אשר' צ'ה' ז'י
אל'יה'נו' א'ת'כ'ם: ו'א'ר' א'ת'ה' א'מ'ר' לו'
ב'ה'ל'כ'ו'ת' פ'ס'ח' א'ז' מ'פ'ט'ר'ין' א'ת'ר'
ה'פ'ס'ח' א'פ'יק'ו'ן':

רש' מה' הווא אומר' מה' העבדה
זה'וואת' ל'כ'ם: ל'כ'ם ו'ל'א' לו'. ולפי'
ש'ה'ז'ו'יא' א'ת' ע'צ'מו' מ'ן ה'כ'ל'ל' פ'ר'
לאמר' בעבור' זה עשה' ז'י ב'צעתי'
מ'באים':

ר'ש' מה' הווא אומר' מה' העבדה
זה'וואת' ל'כ'ם: ל'כ'ם ו'ל'א' לו'. ולפי'
ש'ה'ז'ו'יא' א'ת' ע'צ'מו' מ'ן ה'כ'ל'ל' פ'ר'
ב'ע'ק'ר'. ו'א'ר' א'פ'ה' הקה' א'ת' ש'ז'ו'
ו'א'מ'ר' לו': בעבור' זה עשה' ז'י ב'
ב'צעתי' מ'באים': ל'ז' לא' לו'. אלו'
ק'יה' ש'ם לא' ק'יה' נ'ג'אל':

ר'א'ת' ה'ה'ע'ק'ה ג'ג'א'

ו'ק'ר'א' פרעה' למ'ש'ה ו'ל'א'ה'ן' נ'יא'מ'ר' העט'רו'
אל'יה'ה' ו'ו'ס'ל' ה'ג'פ'ר'ד'ע'ם' מ'פ'נ' ו'מ'ע'ן' ו'א'ש'ל'ק'ה' א'ת'ד'ה'ע'ם'
ו'ו'ב'חו' ל'יה'ה': נ'יא'מ'ר' מ'ש'ה' ל'פ'ר'ע'ה' ה'ה'פ'א'ר' ע'ל' ל'מ'ת'ו'
א'י'ת'ר' ל'ן' ו'ל'ע'ב'ר'ן' ו'ל'ע'פ'ן' ל'ה'כ'ר'ת' ה'ג'פ'ר'ד'ע'ם' מ'פ'נ'
ו'ק'ב'ת'ק' ר'ק' ב'י'א'ר' ת'ש'א'ר'ה': נ'יא'מ'ר' ל'ב'מ'ר' ו'א'מ'ר' ב'ק'ר'ד'
ל'כ'ז'ו'ן' ת'ל'ע' ב'י'א'ן' ב'יה'ה' א'ל'ה'ו':

אנו י-ג-ג.

5.

7. והפללה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מינים
ולא ימוש בצלב בן ישראל דבר: ושים יהוה סודך לאמר
מוך יעשה יהוה דבר זהה בארץ: (מ, ג-ה)

והפליטה

בום זה הוא הארץ גן אשר עמי עבד עליה לבלתי היה
שם ערב לפגן מרע כי אין יהוה בלבב הארץ: ושמתי
פורה בין עמי וכו' אמר לבודה היה הארץ:
ויאמר משה הפה אנגלי יוציא מיטף והשתתתי אל-
יהוה יבר השער כפרעה במצרים וממנו בוחר רק אל-יך
פרעה הבר לבלהו שלח את-העם לובח להוה
(מ, ה-ה...כ)

9. כי אס-פָּתָן אתה לשלוח את-עמי הנני בקיא קתר ארבה
בגבלך: וכשה אט-עין הארץ ולא יוכל לראות את-הארץ
ואכל אט-יעיר הפללה הנשאותם לכם מרדחהך ואכל את-
כל-הען האטה لكم מונ-השורה: (מ, ג-ה)

11. נבא עצלק וילחם עם-ישראל ברופדים: ואמר משה אל-
יהודים בחrangleנו אנשיים וגיא הלחם בעמלך בדור אגבי נצב
על-ראש הגבעה ובפה האלים בידיו: (ע, ג-ה)

13. ואמר המלך לאסוטל במשטה הון מה-שאלתך ויגנו לך
ומה-בקשותך עד-תני הפלכות ותנש: ותען אקטר ותאמר
שאלתו ובקשותיו: אס-בְּקָשָׁתִי תן בצעיר הפלך ואם-על-
הפלך טוב לחת את-ישראל ולעשות את-בקשתי בזוא
המלך ותן אל-המשתת אשר עשה להם ושור עשה
דבר המלך: ויאנו תמן בזים הוא שמה טבו לב וריאות
המן אט-ברדליך בשער המלך ולא-קס וא-ען מושן ומלא
המן על-ברדליך חפה: ואמר הדמן אף לא-הברדיא
אסתה המלכה עטה-המלך אל-המשטה אשדר-עתה כי
אם-יאו גס-ילמות אף קרו-אל-המלך: ובזה אינש
שזה לע-בל-עת אשר ען ראה את-ברדליך הייה-ו ישוב
בשער המלך: ותאמר לו ורש אשנו וכל-א-הברד-ו ישדר-עת
בכה חמשים אמה וביבך: אמר למלך ותלו את-ברדליך
עליו ובא עס-המלך אל-המשטה שמה וייטב הרבר לפצע
המן ועש העין: בלילה ההוא נרדה שית
המלך ויאמר להביה את-ספר הזקורנות דברי הימים וזה
נקראים לפני המלך: (ס, ג-ה...י-ה)

8. עוד מקובל עטמי לבלי שילחים: הנני מפטיר
בנית נחר בדור בכד באדר אשר לא-תודה כמוני במעיים למן
היום חוסר וודעתה: ותעלת שלח דען את-תקון ואת כל-
אשר לה בשורה כל-האורים והבהמה אשר-יבמצא בשורה
ולא אס-בריתה וירד עילום הבודן ותודה:
(מ, ג-ה...י)

10. ויאמר משה
בזה אמר יהוה בחצות הלילה אם יוצא בתוכן מערבים:
כחאת הלילה.
(מ, ג-ה...י)

בתוכה הלילה, בלילה, כבוי, בעלות (שופטים ג, 25), בלילה
אפס בז ותמים קד ז, ז) והוא פשוט לישבו על אבון, שאן
"חצוז" שם דבר של חז"ל.

12. יי' דבר יהוה אל-שמעואל לאמר:
כחתי כיד-המלך את-שאלול למלך כירש מאתריו
ואת-רכבי לא-הקס ויתר לשומאול ווועק אל-יהוה
כל-הليل: וישכם שומאול לקראת שאלול בברך ויד
לשומאול לאבר בא-שאול הכרמל והנה מיציב לו יד ויפל
ויעבר וירד הנחל: ואמר שומאול אל-שאול דרכ
אנדרה לך את אשר דבר יהוה אליו הלילה ויאמרו לו
ורבר: נצח ישראל לא ישקר ולא ינעם כי לא אדם הוא להחמס:
(ט, ג-ה...י-ה)

14. פרעה הרכיב וישאו בני-ישראל
את-עיניהם והנה מערים נגע אחריותם ויראו ביאר ניצען
בניר-ישראל אל-יהוה: ויאמרו אל-העט אל-כישעה המבבל אל-זקריט
במעירים לחתונת למות בפודבר מהוזאת עשת לטע לוזעטן
הדר נבנש וגעברה את-כירותם כי טוב לנו עברו את-כירותם
מכורנו בפודבר: ויאמר משה אל-העט אל-תיראו התינכו
וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכל הום כי אשר
ראייתם את-פָּרָאַרְתִּים הום לא תטפו ליראות עוד עד-עולם:
יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו: (ט, ג-ה...י)